

Marco Egidio Allegri
Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο
Roberto Randellini
33° 90° 97°

Από καιρού εις καιρόν και αναφερόμενοι σε «πρόσωπα» που σηματοδότησαν δυνατά και βαθιά την εποχή στην οποία έδρασαν, είμαστε υποχρεωμένοι να αναφερθούμε σε αυτούς, με επιείκεια αλλά και κριτική. Πολύ συχνά οφείλουμε να λάβουμε υπόψη μας την εποχή στην οποία έδρασαν, το *forma mentis* ¹ του προσώπου αλλά και της εποχής του με σκοπό να δούμε όσο πιο καθαρά γίνεται το πνεύμα δράσης του.

Marco Egidio Allegri

Δημιουργός της ένωσης των Τύπων Misraim και Memphis & Πρώτος Κυρ.·Μεγ.·Γεν.·Ιεροφάντης του Α.·Α.·Α.·Τ.·Μ.·Μ.·

Τον Marco Egidio Allegri γνωρίζουμε από το βιβλίο του «Εισαγωγή στο Τεκτονικό Μυστικό» ² αλλά και από άρθρα του στο περιοδικό «Ο ΘΑΝΑΤΟΣ» όπου έγραψε μια σειρά με τίτλο «οι κλειδες των Ταρώ». Ασφαλώς το αρχείο του Α.·Α.·Α.·Τ.·Μ.·Μ.· είναι γεμάτο από αποφάσεις, Μεγάλους Παπύρους (εγκύκλιοι), χάρτες λειτουργίας εργαστηρίων ³, πράξεις εγγεγραμμένες στη «Χρυσή Βίβλο» του Τάγματος και έγγραφα με το όνομά του.

¹ ΣτΜ: Τρόπος σκέψης

² ΣτΜ: Υπάρχει στην ιστοσελίδα μας το link μέσω του οποίου μπορεί να ζητήσει να του σταλεί σε pdf όποιος θέλει.

³ ΣτΜ: Ένα Τρίγωνο, μία Στοά, ή ένα οποιοδήποτε Εργαστήριο οποιοδήποτε βαθμού, προκειμένου να ξεκινήσει να λειτουργεί, εκδίδεται «Χάρτα λειτουργίας».

Λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών υπό τις οποίες έζησε (Φασιστική Ιταλία, 2^{ος} Παγκόσμιος πόλεμος) υπήρξε ένας από τους σημαντικότερους Εσωτεριστές στο Ιταλικό και Ευρωπαϊκό πανόραμα.

Ξεκίνησε υπηρετώντας τον Αρχαίο και Αποδεδεγμένο Σκωτικό Τύπο, στον οποίο ανήλθε μέχρι τον τελευταίο του βαθμό (33^ο). Το 1945 αναδείχθηκε Μεγάλος Διδάσκαλος του Μαρτινιστικού Τάγματος ⁴, ενώ προηγουμένως είχε υπηρετήσει υπό τον Μεγάλο Διδάσκαλο Alessandro Sacchi (Sinenius) αμφότεροι μη αποδεχόμενοι τις τροποποιήσεις τις οποίες ο Jean Bricaud επεδίωκε συνεχώς να επιφέρει στην λειτουργία του Μαρτινισμού (ευτυχώς απειπιτυχώς). Έτσι ο Marco Egidio Allegri παρέμεινε πιστός στις διακηρύξεις του πρωτεργάτη του Μαρτινισμού Gerard Encausse (Parus), διατηρώντας αναλλοίωτα τα Τυπικά, τους κανονισμούς του, αλλά κυρίως την Συμπαντικότητά του.

Τον θυμόμαστε ακόμη ως 33^ο 95^ο του Τύπου Μέμφις του Παλέρμο και κληρονόμο της Μεγάλης Διδασκαλίας του Τύπου Μισραΐμ, κάτοχο του τελευταίου του βαθμού 90^ο, Κυρίαρχο Συντηρητή και Ύπατη Ισχύ του ⁵. Διετέλεσε επίσης Μεγάλος Διδάσκαλος του Τάγματος των Ιπποτών του Ναού, το οποίο αργότερα ονομάστηκε Τάγμα του Ναού της Σιών από τον Adolfo Banti. Υπήρξε μαθητής του Arturo Reghini ⁶.

Στις 18 Μαΐου 1945, αποδεχόμενος το αίτημα και τον «*διακαή πόθο που εκδηλώθηκε από πολλούς Αδελφούς, Σεβασμίους Διδασκάλους της Ανατολής της Βενετίας, για τη δημιουργία ενός Τεκτονικού Οργανισμού στο οποίο ειδικά θα ετίθεντο προς μελέτη τα πλέον υψηλά προβλήματα της Τεκτονικής Τέχνης, και στο οποίο οι Αδελφοί, τιθέμενοι εθελοντικά κάτω από τη διακυβέρνησή μας, θα είχαν τα απαραίτητα μέσα για να γνωρίσουν και να διασπείρουν τον Τεκτονισμό σύμφωνα με τον Αρχέγονο και καθαρό Τύπο μας*», (βλέπε Χρυσή βίβλο του Αρχείου του Τάγματος), δημιούργησε στο διηνεκές, στην Ανατολή της Βενετίας, τη Μητέρα και Αρχουσα Στοά «*Ο σ ι ρ ι ς*», και ονόμασε τους Αξιωματικούς, απονέμοντάς τους, «*στο διηνεκές, το δικαίωμα, το καθήκον και την ισχύ όλων των παραδοχών των Μαθητών, των Εταίρων και των Διδασκάλων σύμφωνα με το Σύνταγμα του Τάγματός μας και του Ελευθεροτεκτονισμού*».

Στις 17 Σεπτεμβρίου 1945, αποδεχόμενος τα αιτήματα δέκα έξι Αδελφών, κατόχων των απαραίτητων βαθμών, ο Μεγάλος Ιεροφάντης, εγκατέστησε κάτω από το διακριτικό τίτλο «*τ ω ν Ο ρ φ ι κ ώ ν*» το Κυρίαρχο Περιστύλιο (8^ο 11^ο).

Επεκτείνοντας τον κύκλο των υποστηρικτών και των παρουσιαζόντων την ανάγκη να γίνουν εργασίες στο Δώμα του 90^{ου} βαθμού, στις 29 Ιουλίου 1948, ο Μυστικός Ναός δημιούργησε στην Κοιλιάδα της Ριβνε ένα Εξοχο Κονιστόριο των Πριγκήπων του Τεκτονισμού του 90^{ου} βαθμού, με διακριτικό όνομα και αριθμό «*N e f e r t u m 2 0 0*».

Το Θυσιαστήριο της Αδριατικής είχε έτσι δημιουργήσει τα απαραίτητα Τεκτονικά Σώματα για την πλήρη λειτουργία του Τύπου, του οποίου το Σύνταγμα και οι Κανονισμοί

⁴ ΣτΜ: ο Μαρτινισμός συγχέεται πολλές φορές με τον Τεκτονισμό ενώ είναι άλλη αλλά συμπληρωματική γραμμή εσωτερισμού.

⁵ ΣτΜ: Βλέπε «Οι Τεκτονικοί Τύποι Μισραΐμ και Μέμφις» του G.Ventura. Υπάρχει στην ιστοσελίδα μας το link μέσω του οποίου μπορεί να ζητήσει να του σταλεί σε pdf όποιος θέλει.

⁶ ΣτΜ: Arturo Reghini (1878-1946. Ιταλός Εσωτεριστής, Συγγραφέας. Μαθηματικός και Φιλόσοφος. Εκδότης του περιοδικού «Atanor» (Αθάνωρ)

είχαν εκ νέου επεξεργασθεί σε μία συνεδρίαση του Μεγάλου Λειτουργικού Κολεγίου του 92^{ου} βαθμού. (βλέπε Κεφάλαιο του Συντάγματος του Α.:Α.:Α.:Τ.:Μ.:Μ.: περί Μεγάλου Λειτουργικού Κολεγίου).

Στις 10 Μαρτίου 1949 ο Marco Egidio Allegri από το κρεβάτι του νοσοκομείου όπου νοσηλευόταν άφησε ιδιόχειρη διαθήκη υπέρ του Ottavio Ulderico Zasio, τον οποίο αργότερα διαδέχθηκε ο Gastone Ventura, και κατόπιν ο Sebastiano Caracciolo ο οποίος «αναχώρησε» για την αιώνια Ανατολή το 2013 αφήνοντας διαθήκη υπέρ του γράφοντος.

2/2019